

Vì muốn hóa độ chúng sanh ở cõi Ta Bà phước mỏng, nghiệp dày, có nhiều sở chấp: nhen, ngã, đoạn, thường... Vì muốn cho họ được lợi ích, mau tu tinh tiến nên Phật Thích Ca Mâu Ni thị hiện thọ mạng ngắn ngủi.

Cái chết của Ngài là chứng minh hùng hồn cho lời dạy của Thế Tôn, định luật vô thường, luân hồi... là sự thật vĩnh cửu, sông có cạn, đá có mòn, nhưng lời dạy của Đức Phật có giá trị muôn đời.

“Nhất thể hữu vi pháp, Như mộng huyễn, bào, ảnh,
Như lộ diệc như điện, Ưng tác như thị quán.”

Dịch nghĩa:

*Phải quán như thế này: Tất cả pháp hữu vi
Như mộng, huyễn, bọt bóng
Như sương, như điện chớp.*

Mọi sự mọi vật ở đời từ vật chất đến tinh thần vốn không thật, do nhân duyên hòa hợp mà thành, nó huyễn hóa, mong manh như bọt nước, bèo, mây, chóng tàn, chóng mất như làn sương, như điện chớp. Hãy tỉnh đi, giác mộng hảo huyền! Nên dùng chánh kiến, quán chiếu các pháp như vậy, dùng kiếm trí tuệ tận diệt hết đau khổ vọng chấp, đi lên bờ giải thoát.

Hành hương về đây, tận mắt tiếp xúc được những chứng tích lịch sử, đoàn hành hương như sống trong giờ phút Phật Niết Bàn. Giây phút trọng đại nhắc nhở sâu sắc nhất về tính hoại diệt của thân người, quả thật sự nhập diệt của Đức Phật là bài học sống động, những lời nhắn nhủ thiết tha nhất về vấn đề sanh tử.

Quan trọng nữa là cuộc đời chói lọi của một vị chân tu, Đức Phật đã tu thành đạo, sự chết đến một cách an nhiên, tự tại. Ngài đã sanh ra lớn lên như mọi người, nhưng đã giải quyết được vấn đề sanh tử, đạt được Niết Bàn.

Hoa Quang biên soạn

Danh Sách Ủng Hộ **Báo Hương Đạo**

Nguyễn Chính	\$ 25
Ông Bà Thu Vân	\$ 20
Dương Thị Kim Liên	\$ 20
Nguyễn Chính	\$ 20
Hoa Quang	\$ 20
Thảo Phạm	\$ 20

Trang Kinh Thượng Thừa

Vén mây, uống nước cam lồ
Nghiêng vai hứng giọt đê hồ vô tâm
Thấy mình đứng giữa mùa xuân
Đất trời như thể chưa từng tử sinh
Thánh phàm sông núi hiển linh
Mười phương thế giới, trang Kinh thượng thừa.

Lý Thừa Nghiệp

Kinh Hành

* tặng bạn sen.

Khi tôi bỏ bước Kinh hành
Một vòng thiên địa xây thành khói mây
Gió về thổi giữa rừng cây
Thấy trong tâm thể hoa khai ngàn trùng
Bốn phương dường cũng mênh mông
Tiếng ai Niệm Phật thông dong giữa trời.

*

Khi tôi bỏ bước lên đồi
Bỗng nghe chuông mõ từng hồi ngân vang
Biển rừng đồi núi thênh thang
Hốt nhiên như một Đạo tràng trang nghiêm
Phút giây tối thượng hiện tiền
Chấp tay lên ngực, đạo miền Như-Lai.

Lý Thừa Nghiệp

